

til hans eventuelle Onke, maa blive, ligelig delt, udbetalt til hans Søner, — men at Finantsministeriet under 21de Oktober næstefter har givet dem et afflaende Svar af samme Indhold som det i Ministeriets Skrivelse af 24de November 1881 b. (se foran Side 2—3) meddelte, hvorfor de nu henvende sig til Rigsdagen for ved dennes Medvirning at faae deres Andragende bevilget. Begge Andragerne betvivle ikke, at Ministeriet har Ret i sin Opfattelse af, hvad Theori og Praxis antage med Hensyn til Arveretten til et Stamhus ved den successionsberettigede Slægts Uddøen, forsaavidt denne Antagelse angaar den nuværende eller ialfald den senere Tids Retsopfattelse; men det forekommer dem ikke rimeligt, at Retsvidenskabene og den derefter uddannede Praxis altid har godkjendt nævnte Opfattelse. De henvise i saa Henseende til Ørsted, der i sin Haandbog (IV. S. 56—57) antager, at Stamhusbesidderen ikke er Eier af Stamhuset, men at den egentlige Eier er den successionsberettigede Slægt som saadan. Denne Opfattelse, formene de derfor, fører ikke til, at Stamhuset ved sidste Besidders Død falder i Arv til hans Arvinger, men snarere til Ektors Arvinger. De antage ogsaa, at ved Bedømmelsen af de Grunde, der kunne hentes til Støtte for deres formentlige Billighedskrav fra Reglerne om Stamhusets Falden i Arv ved sidste Besidders Død, maa der nødvendigvis tages Hensyn til Retsopfattelsen paa den Tid, da Konferentsraad Christian Lenthe Abeler den 10de Januar 1755 oprettede sin Ciendom Dragsholm til et Stamhus. Hvis han nemlig dengang havde forment med Rette, at Stamhuset ved de successionsberettigede Eimers Uddøen vilde tilfalde Andragendernes Bedstefader Theodorus Abelers Arvinger, kunde deres Billighedskrav ikke være svækket ved en senere Tids Retsopfattelse. Skulde det imidlertid vise sig, at de ikke have Ret i deres Opfattelse af, hvad Theori og Praxis paa Stamhuset Abelersborgs Ektionstid statuerede med Hensyn til Arvereglerne for Stamhuse ved sidste Besidders Død, formene de, at Billighed alligevel taler for Opfyldelsen af deres Andragende. De anse det nemlig for utvivlsomt, at fornævnte Ektor af Stamhuset aldrig har tænkt sig Muligheden af, at hans 3 i dets Succession indsatte Brodersønner ikke skulde efterlade sig Afkom, der kunde bevare det i Familien. Hans Testamente tyder tilstrækkelig paa, at han ikke har havt til Hensigt at give deres Bedstefader Mindre end dennes Brødre, og der kan ikke i Testamentet paavises Noget som helst, der kunde tyde paa, at han skulde være stillet ringere end disse. Andragerne ere fuldstændig overbeviste om, at Grunden til, at Ektor ikke har medtaget deres Bedstefaders Slægt, alene er den, at han er gaaet ud fra, at de 3 indsatte Brodersønner vilde efterlade sig tilstrækkeligt successionsberettiget Afkom. Andragerne formene derfor, at General-Admiral Cort Sivertsen Abeler har gjort sig saa fortjent af Danmark, at der kunde være Anledning for Staten til at gjøre Noget for hans eneste mandlige 3 Efterkommere, og da de begge ere uden Formue — den ene, C. S. Abeler, er pensioneret Officer, — vilde Opfyldelsen af deres Andragender være af megen Betydning for dem, medens det i det Væsentlige vilde være uden nogen finantsiel Betydning for Statskassen.

Da begge de omhandlede Andragender ville finde deres Afgjørelse under Behandlingen af Finantsloven (jfr. Betænkningens Nr. 18), gjør Udvalget ingen Indstilling.

28. Fra Skolelærer Emanuel Henningsen i Husby om en Understøttelse til videre Fremme af hans literære Virksomhed. (Indbragt den 17de Januar 1882 af Folkethingmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Andrageren anfører, at han i en længere Arrække har virket i den almene Oplysnings Tjeneste, dels ved hyppige Bidrag til forskjellige for Menigmand udgivne Blade og Tidskrifter, dels ved Udgivelsen af selvstændige Bøger af æsthetisk Indhold, særlig beregnede for Landbostanden. Hans temmelig betydelige literære Virksomheder falde under Børnelitteraturens, Folkelitteraturens og Skolelitteraturens Omraade, og til Udgivelsen af enkelte af sine Skrifter har han erholdt Understøttelse af Kirke- og Undervisningsministeriet. Da han imidlertid hidtil har arbejdet under meget uheldige økonomiske Forhold — hans Skolelærerembede, som han selv bestyrer, har til Reguleringssum 646 Kr., og hans Familie tæller Hustru og 6 Børn — har han maattet anspænde sin literære Produktionssevne til det Yderste for ved Honorarerne for sine æsthetiske Arbejder at hjælpe paa de aldeles utilstrækkelige Indtægter, hans Embede giver. Dette Forhold, frygter han for, vil i Længden udøve en uheldig Indflydelse paa hans Forfattervirksomhed, og han haaber derfor, at Rigsdagen i Forbindelse med Regjeringen vil, i Erkendelse af hvad han alt har virket som folkelig Forfatter, forunde ham en saadan Understøttelse, som kan fjerne Faren for, at han i Kampen for at erhverve det Fornødne for sin Familie gaar under i literær Overproduktion.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.